

ת"פ 55016/10/23 - מדינת ישראל נגד מחמד עיאד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55016-10-23 מדינת ישראל נ' עיאד(עציר)
תיק חיצוני: 473683/2023

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דרור אביטל תביעות ירושלים
נגד
הנאשם מחמד עיאד
ע"י ב"כ עו"ד פראס דראושה
מטעם הסניגוריה הציבורית
שם צד ג' ללא שם של חסוי

החלטה

1. היום גזרתי את דינו של הנאשם, בין היתר לעונש של מאסר בן חודש ויום, וכן הטלתי רכיבי ענישה נוספים. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שהורשע בכניסה לישראל שלא כדין בסוף חודש אוקטובר 2023 לאחר תחילת המלחמה.

2. לאחר סיום הדיון בשעה 12:33, בשעה 15:50, הגישה המאשימה "בקשה בהולה למתן עיכוב ביצוע לצורך שקילת הגשת ערעור". בבקשה נטען, כי לאחר הדיון, בירר ב"כ המאשימה עם שב"ס, והתברר כי נוכח ימי מעצרו של הנאשם, מועד שחרורו של הנאשם הוא היום. לדבריו, הדבר פוגם ביכולתה של המאשימה להגיש ערעור על קולת גזר הדין. הופניתי לסעיף 63 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (חוק המעצרים). הסניגור התנגד לבקשה.

דין והכרעה

3. לאחר שקילת הבקשה והדין הנגד דין הבקשה להידחות.

ראשית, הסעיף הנכון מכוחו מוסמך בית המשפט לעכב ביצוע שחרורו של אדם או להורות על "מעצר גישור" למשך 72 שעות לכל היותר, הוא סעיף 22 לחוק המעצרים (ולא סעיף 63), שעניינו סמכות מעצר עד לערעור הקובע כך:

(א) ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שיימלט, לצוות על מעצרו

לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הודעת ערעור.
(ב) הוגשה הודעת ערעור על פסק דין על ידי תובע, רשאי בית המשפט שלערעור לצוות על מעצרו של הנאשם בהתאם להוראות סעיף 21. (ההדגשה הוספה)

שנית, בהודעתו, התובע לא "הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש", אלא הבקשה מוגשת "במסגרת בחינת **האפשרות להגשת ערעור**" (סעיף 2 לבקשה).

שלישית, בבש"פ 7717/10 **חבר נ' מ"י** (מיום 1.11.2010) נדונו סעיפים 22 ו-63 לחוק המעצרים. נקבע שם, כי השימוש בסמכות המעצר של אסיר שריצה את מאסרו והערעור בעניינו טרם הוכרע תישמר רק למוצבים מיוחדים, כאשר החשש להימלטות כה מובהק או שהמסוכנות ממנו כה גבוהה כי אז אלו יגברו על זכותו לחירות (**שם**, פסקה 12). בענייננו, אין מדובר באדם שמסוכנותו היא כה קיצונית, שכן מדובר בצעיר ללא כל עבר פלילי שזהו מאסרו הראשון והרשעתו הראשונה. עצם היותו תושב האזור אינה מחייבת חשש הימלטות, ובוודאי שנוכח הפסיקה הנוהגת הקובעת תנאי שחרור בדמות ערבויות גבוהות לנאשמים תושבי האזור בעלי עבר פלילי המואשמים אף בביצוע עבירות רכוש חמורות, והפרקטיקה לפיה אלו נוהגים להתייב למשפטם, יש לגזור לקולא בעניינו של הנאשם ואין להגביל את חירותו, שכן החשש ההימלטות בענייננו אינו גבוה.

רביעית, הבקשה לא הועלתה על-אתר בסיום הדיון, ובהתאם להוראות סעיף 16(2) לחוק המעצרים, דיון הנוגע למעצרו של חשוד או נאשם יתקיים **בנוכחותו**. היעדרות לבקשה לקביעת "מעצר גישור" לצורך הגשת ערעור, המבוססת על הכתובים אינה יכולה להתקיים, שכן אם איעתר לה, אקפד את זכותו של הנאשם לחירות מבלי שהתקיים דיון בעניינו כנדרש, אף לא בוועוד חזותי. בהתחשב בשעת הגשת הבקשה ובעובדה שיום העבודה הסתיים, קיום הדיון היום אינו מעשי.

4. לפיכך, הבקשה נדחת. ככל שהנאשם סיים לרצות את מאסרו לפי חישוב שב"ס יש לשחררו לאלתר.

יש לשלוח לצדדים בבהילות.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ד, 12 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.